

Мигомъ всичко се прѣвръща
Чума носимъ по земята
И оголваме полята.

- Не е добра пѣсенъ, — отговорила лястовичката.
— Врѣме е да снеса яйцата си, казалъ скакалецътъ, и като изровилъ нѣколко дупки въ земята, почналъ да носи яйца.
— Завѣщахъ имъ да отидатъ на сѣверъ, гдѣто има много зеленина, — казалъ той и падналъ мъртавъ на земята.

II.

Въ края на мѣсецъ май, когато далече на сѣверъ лястовичката лежала надъ яйцата си, въ това врѣме изпълзѣли изъ земята и дѣцата на скакалеца.

Първиятъ имъ викъ билъ: „искаме да ядемъ!“ И ядѣли тѣ денъ и нощъ, безъ почивка. Всичко що изядали, скоро повръщали (изплювали) назадъ. Слѣдъ два дни всичката трѣва била изядена, а дърветата останали голи като зимъ. Наврѣдъ почернѣло. Само негритѣ се радвали, защото мислѣли скакалицѣ за пратени отъ Бога и ги ядѣли лакомо.

Слѣдъ като изяли всичко, скакалицѣ тръгнали къмъ сѣверъ. Проточили се дълги, безкрайни редове, които изядали всичко, що имъ се случвало на пътя. И нищо не могло да ги спре. Когато стигвали до нѣкое блато първитѣ редове се хвърляли въ него, а другитѣ минавали по тѣхнитѣ трупове. За тѣхъ нѣколко милиона не били загуба, защото пристигвали нови милиони.

— Да ядемъ искаме! — викали тѣ и вървѣли напредъ. Птицитѣ и мравкитѣ ги ядѣли, животнитѣ ги тѣпчали, но тѣ не се свѣршвали. Нови и нови полкове вървѣли слѣдъ тѣхъ.

Навсѣкждѣ тѣ носѣли гибелъ и опустошение. Слоноветѣ и антилопитѣ ревѣли отъ гладъ, защото за тѣхъ нѣмало нито храна, нито вода. Листата били изядени, а езерата и рѣчкитѣ напълнени съ трупове.

А младитѣ скакалицы вървѣли все напредъ и напредъ.]

Веднажъ се спрѣли на почивка и единъ отъ тѣхъ извикалъ:

— Ще се пукна!

— Ще се пукнемъ! — извикали всички. И почнали да се пукатъ. Тѣй като станали голѣми и тлѣсти, тѣ пукали старата си кожа и я хвърляли. А когато тръгнали -- цѣлата земя била покрита съ кожи.

Петъ пѣти се пукали тѣ, и всѣки пѣтъ ставали все по-голѣми и по-тлѣсти.

На петия пѣтъ тѣ се спрѣли и цѣла нощъ не спали. Нѣщо много важно щѣло да става. Когато се пукнали пети пѣтъ,